

O B Ě Ž N Í K č. 104Spekulanti s demokracií

Seznámili jsme se s posledním prohlášením skupiny Listy, které je rozšiřováno ve SRN. Pokud čtenář blíže nepozná autory, nemá s nimi zkušenosti, může jeho obsah považovat za pozoruhodný a uvěřit. Pelikán, Hejzlar, Mlynář a Müller se nám představují v nové hře jako odhodlaní stoupcí demokratické opozice v Československu a její představitelé ve svobodném světě. Nepřekvapuje proto, že v textu scénáře marně hledáme pojem socialismus, dokonce i ten demokratický nebo vylepšený - s lidskou tváří. Dovídáme se - a světe div se ! - že nastolují také otázku odvolání fatalních velmocenských ujednání z Jalty.

Je to snad znamení, že soudruzi definitivně začali chápat neudržitelnost svých demagogických postojů, své ideologie, s nimiž po mnoho let uspívali v totalitním komunistickém systému? Ne, nejsou sebemenší opodstatnění pro podobné úvahy. Naopak. Poznáváme, že pokračují v chytračení a spekulacích se svobodným zázemím otevřené společnosti, že jen upravili scénář staré hry, trochu i kostýmy, ale motto hry i její obsazení zůstalo bezezměn.

Jaké jsou ale příčiny této "poměny"? Vysvětlení nalezneme v jejich politické i mravní diskvalifikaci a následné jejich prohlubující se izolaci v demokratickém exilovém hnutí. Patrně jsou si toho dobře vědomi a snaží se vetřít do důvěry demokratického exilu, aby mohli profitovat na jeho postavení i ideálech, na touze našich národů po znovuzískání svobody. V tom je smysl prohlášení skupiny Listy, pokus zapůsobit na exil, získat a využívat přívržence "Pražského jara", kteří podobně jako oni žili na výsluní komunistického režimu a i dnes ve svobodném světě sledují jen osobní zájmy. Soudruzi dospěli až k tomu, že navenek se zřekli reprezentace čs. socialistické opozice, odideologizovali programové cíle, aby se stali pro stojící stranou přijatelnější a přitažlivější. Nabízejí členství ve skupině každému, kdo projeví zájem. Lákají natolik, že potlačili i vžitě kádrové manýry a zájemce může být i členem jiné organizace nebo dokonce politické strany. Zrušili i nedávno veřejně vydaný zákaz spolupráce a přijímání členů z řad Světového kongresu Slováků a Čs. federální rady do skupiny. Ve výčtu lákadel mohli bychom pokračovat, ale přejděme k meritu věci, které soudruzi zamlžují, ale neutají. Zatížení režimními manýrami rádi by hráli vůdčí roli a přiřkli si z těchto důvodů na svém

nedávném jednání koordinující úlohu v exilu. A jsme u podstaty jejich snažení - získání monopolních pozic.

Lidé Pelikána přiřkli si také zásluhy na udělení Nobelovy ceny Jaroslavu Seifertovi, ačkoli je dosti známé, že počítali a vsadili na jiné kandidáty. Müller, Janouch a jim podobní, rychle ale vycítili příležitost, potlačili prvopočáteční zklamání a bez ohledu na zásluhy jiných exilových kulturních organizací a obětavých funkcionářů bezostyšně se snaží profitovat na Seifertovi i ve SRN. Ve Švédsku spolupracují s pochybným pornonakladatelstvím ASKELIN-HAGLUND, jak o tom pohotově informovalo Právo lidu v č. 4/1984 /zn.WY/. Mezitím se ale prokázala unáhlelost PL v tom, že jednání a dohoda s A+H na vydání SEIFERTA neuzavřela ARTIE, ale právě JANOUCHE.

Mohli bychom uvádět další příklady jednání těchto bezcharakterních - s prominutím - komediantů. Udivuje nás proto naivita některých zasloužilých exilových pracovníků, kteří přijali pozvání k účasti na jednání skupiny Listy v Řijnu m.r., naslouchali mlčky krasořečnickým Hejzlara, Mlynáře i kulturtrůgra Liehma a taktéž podpořili jejich snahy. Naše zkušenosti vylučují dialog s komunisty a plně i stále pro nás platí názor, který vyjádřil Jaroslav Dresler v č. 83/1982 římských "Studií":

"Demokracie, chce-li přežít, nemůže podávat ruku každému, kdo ji ohrožoval, nebo ohrožuje. Domnívám se, že dialog s některými bývalými předními čs. komunisty je přinejmenším neuvážený. Tito lidé se /nikoli ovšem "kolektivně", ale každý individuálně/provinili proti demokracii a zejména porušili čs. ústavu a zákony včetně takzvané socialistické zákonnosti. Jiří PELIKÁN a Zdeněk HEJZLAR měli podíl na čistkách na vysokých školách a zasáhli záporně do životů asi deseti tisíc mladých lidí. Zdeněk MLYNÁŘ hájil ještě na jaře 1968 komunistickou c e n z u r u a podepsal Moskevský protokol. A.J. LIEHM byl reportérem na procesu se Slánským. Pavel KOHOUT byl jedním z hlavních zastánců stalinismu v literatuře. Svým jednáním se tito a jiní lidé pro práci v demokratické společnosti d i s k v a l i f i k o v a l i ..."

O B Ě Ž N Í K č. 107Ještě několik slov o RFE

Rozhodnutí o propuštění Oty Picka z funkce ředitele čs. oddělení RFE bylo přijato s potěšením i ulehčením. Pravda, že ne všemi, ale jen těmi, kteří zaměstnání v RFE pojímají především jako poslání a dlouhá leta to také prokazují. Nemají to snadné, zvláště v poslední době, kdy v rozporu s veškerou logikou se v čs. oddělení rozšířil vliv tzv. levicových liberálů. Tak totiž se nyní sami a navzájem označují bývalí komunisté.

Nemalý podíl na této podivuhodné situaci má i bývalý ředitel Pick. Pro posouzení jeho jednání není dnes již potřebná znalost, zda tak činil s plným vědomím důsledků. Rozhodující je skutečnost, že v direktorování se opíral o zjevné aktivisty i méně známé podporovatele Pelikánovy komunistické skupiny v RFE, umožňoval, aby jejich stoupenci, vesměs bývalí komunisté, vyplňovali značnou část programů stanice. Jmenujme jen několik z nich - Kaplana či Prečana, Seluckého či Müllera, Skřenta či manžele Vaněčkovy nebo i Medka, znalce členství téměř všech režimních stran - i té rodné.

Za této skutečnosti se nutno ptát, komu tedy prospívá farizejská činnost "levicových liberálů" - Volného, Schulze, Přibíka, Rakušanové, ale i Kusína a mnoha dalších. Komu prospívají do nebe volající ostudné aféry, kdy do RFE na "doporučení" těchto farizejů byl přijat dřívější exponovaný hlasatel čs. vysílání moskevského rozhlasu Svoboda a nebo známý také "herec", donedávna ještě komunistickým režimem prosazovaný a plně se pro něho angažující.

Bereme na vědomí existenci těchto dřívějších vášnivých propagátorů komunismu a později "socialismu s lidskou tváří" či jinou části těla. Často je také tolerujeme. Nemůžeme ale přehlížet, že dnes nejen sedí, ale i vědomě negativně ovlivňují působení oficiální rozhlasové stanice USA !

Podívejme se, kdo je tvůrcem programů, jaký je jejich obsah a jakou odezvu nacházejí u demokraticky smýšlejícího obyvatelstva v porobeném Československu. Komu a jak pomáhají různé Schulzovsko-Havlovské výchovně značně problematické university, přehnané oslavování levičáka Seiferta - pochopitelně člena KSČ až do začátku 70. let, jednostranné propagování Charty 77, jako produktu i "údělu" především komunistů - také těch, kteří aktivně pomáhali likvidovat zbytky demokracie a svobod v Československu. Nelze se pak divit, že programy Schulze, Volného,

Cikla, Kalinové a jim podobných nevedou k rozšiřování řad posluchačů RFE v Československu, neplní určené poslání. Naopak, působí protikladně. Výsledek je potom zjevný, i když mnohmluvně odůvodňován. Československé oddělení produkuje v rámci celé RFE nejslabší pořady. A o tom ví a cvrlikají i dobře slyšitelní vrabci v Anglické zahradě.

Závěr je zcela jednoznačný. Programy čs. oddělení RFE neposkytují obyvatelům Československa přesvědčivé informace. Doufejme, že příchodem Zdenka Šedivého ustane podpora "levicových liberálů", těchto naprosto cizích elementů v československém oddělení RFE a začnou se projevovat více v praxi nekompromisní stanoviska ředitele Urbana.

Doufejme také, že konečně dojde i k omezení vlivu a intrik se strany národněfrontovské Rady svobodného Československa na obsazování redakce i tvorbu programů. Konečně snad také již ustane potlačování příspěvků významných představitelů československého demokratického exilu v pořadech RFE. Pak bude opět plnit československé oddělení této rozhlasové stanice svou roli ve prospěch americké demokracie i boje národů Československa za svobodu.

Říjen 1985

NOVÝ PROUD

O B Ě Ž N Í K č. 109

Georgu Loewymu !

/otevřený dopis/

Původně jsme chtěli ponechat bez povšimnutí vaši reakci v Právu lidu na dubnové vydání Nového proudu. Je přece všeobecně známo, že vaše výpovědi jsou většinou založeny na zcela neověřených podkladech, jedním slovem jsou vůbec pochybné. Pokud jsou tímto způsobem desinformováni pouze soudruzi, pak to chápeme jako vnitřní záležitost Čs. sociální demokracie. Reakce na ně, považuje-li se potřebnou, příslušela by spíše do kompetence odpovědných činitelů této strany. Nehoráznosti odpovědného redaktora Práva lidu se však nejen množí, ale i překračují rámec strany a osočují demokratický exil. A to již nelze mlčet, ponechat v prostoru bez odpovědi vaše křečovitě zlostné výpady.

Konkrétním příkladem je i poznámka "Tzv. Nový proud" v Právu lidu č. 2/1985, v které jsme hrubě, typicky loewyovsky napadáni. To znamená na základě dohadů, které také charakterizují intelektuální úroveň nebo přesněji řečeno podúroveň i vlastnosti autora. Konstatujeme s určitým zadostiučiněním, že tento názor převládá mezi pozornějšími čtenáři i účastníky exilového politického života. Dosvědčují to všem i vaše "jadrné" výrazy žlučnickového původu. Posuzujeme-li pestrost vašeho slovníku z hlediska historického, pak se rázem ocitáme v jiném světě, v dobách nacistického režimu nebo pozdější komunistické diktatury. Vnucuje se proto otázka do jaké míry se ve vašem "výrazivu" odráží původ, výchova i prostředí pohraničí, kde jste od ranného věku žil, do jaké míry je poznamenal i poválečný, zdánlivě protikladný váš blízkovýchodní idol. Nás "protichůdnost" těchto ideologií nemate. Traduje se, že vaši soukmenovci /ti i oni/ bývají lidmi vzdělanými a schopnými. Je ale také nemálo případů dokazujících opak. A nedej Bůh, aby jako ve vašem případě to byl člověk extrémní a až chorobně ctižádostivý. Omezenost intelektu vyplývá nejen ze značných mezer v profesionální přípravě, ale zejména z absolutní neochoty i neumění věci vůbec chápat a rozeznávat. Výsledkem pak jsou polopravdy, pomluvy a desinformace a ve spojení s jejich uplatňováním v tisku vrcholná neserioznost a morální rozklad.

Snaha zneužívat ke zpochybňování Nového proudu jeho technické provedení dosvědčuje úroveň vašeho ducha. Jsme si ledačehož vědomi a víme, že se nemůžeme po této stránce srovnávat s časopisem disponujícím dobrými

finančními zdroji - mimochodem neznámými i pro kompetentní soudruhy. Avšak ani sebelepší a přitažlivější úprava, početné reklamy a rádobý senzace takového časopisu nemohou nabravit chybějící pravdu, sílu myšlenky i slova skutečného zastánce demokracie. Souhlasíme pouze s tím, že námi používaný papír je nízké kvality, ale na tom založené "argumenty" autora poznámky také potvrzují stejnou míru jeho intelektu. Průměrnému občanu SRN postačí k ověření původu papíru nahlédnutí do katalogu papírenských firem SRN /nemluvě o západoevropských/, aby zjistil, že jeho výroba je stále rentabilní. Takový výkon nelze ale očekávat od redaktora časopisu, který má být vydáván jménem ÚVV již zmíněné strany.

Přirozeně nemůžeme mlčky přihlížet ani k vaši "nějak viditelné angažovanosti". Víme však i o neviditelné - kupř. v rámci Čs. federální rady, která je v poslední době trnem v oku právě soudruhům. Je snad program Čs. federální rady shodný nebo alespoň blízký zásadám Čs. sociální demokracie? Posouzení ponecháváme příslušným činitelům obou stran. My na toto "angažování" upozorňujeme jen k dokreslení výše uvedených skutečností.

Tím považujeme naši odpověď za dostatečnou, i když ne vyčerpávající. Nežádáme omluvu a rádi se zařadíme do početné obce těch, kteří se jí nedočkali a vzhledem k vašim kvalitám ani o ni nestojí.